

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 3T/143/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614010497
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Rusnák
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2016:7614010497.6

Rozhodnutie

Okresný súd Spišská Nová Ves v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Radoslava Rusnáka a prísediacich Terézie Marekovej a Jozefa Paulíka na hlavnom pojednávaní konanom dňa 15. apríla 2016 takto

r o z h o d o l i :

Podľa § 285 písm. a) Tr. poriadku o s l o b o d z u je obžalovaného ml. U. F. H. Y. F. T. , K.. XX. X. XXXX B. S., okres Spišská Nová Ves, trvale bytom Y. - R., okres Gelnica, bez pracovného pomeru, spod obžaloby okresného prokurátora v Spišskej Novej Vsi pre skutok, že dňa 13. decembra 2013, v čase od 14.30 hod. do 14.45 hod., v objekte Špeciálnej základnej školy v Y., okres Gelnica, počas prestávky popoludňajšieho vyučovania, v miestnosti WC chytil za tričko maloletého U..S., K.. XX. XX. XXXX, postavil sa pred neho a pod hrozbou bitky ho nútil, aby mu rukou trel jeho obnažený pohlavný úd, pričom ho udrel rukou po tvári, ktorý bol právne kvalifikovaný ako zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona s použitím § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zákona,

p r e t o ž e

nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry v Spišskej Novej Vsi podala na tunajší súd obžalobu na obvineného ml. U. F. pre skutok a trestný čin uvedený vo výroku tohto rozsudku.

Uznesením zo dňa 27. 1. 2015 súd rozhodol o odmietnutí obžaloby, ktoré bolo zrušené po sťažnosti prokurátora uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 9. 4. 2015 sp. zn. 7To 25/2015, kde bolo prvostupňovému súdu uložené, aby vo veci znova konal a rozhodol. Na základe toho bol nariadený termín hlavného pojednávania.

Obžalovaný ml. U. F. vyhlásil, že je nevinný a využil svoje právo nevypovedať. Keďže v prípravnom konaní nevypovedal, nebola prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania.

Súd následne vykonával dokazovanie podľa návrhov obžaloby, kde vypočul svedka Q. S.L. - otca maloletého poškodeného U. S.. Uviedol, že o veci nevie nič povedať, jeho syn mu o tom nič nehovoril a ani sa ho on na to nepýtal. Ohľadne bežných vecí jeho syn hovorí pravdu.

Svedok Mgr. Y. P. - učiteľ Špeciálnej základnej školy v Y. uviedol, že dňa 13. 12. 2013 mal pridelených aj žiakov z inej triedy, a to ml. U. F. U. Š. F.. V dobe o 14.30 hod. si všimol, že z WC vychádzali U. S. a ďalšie osoby, nevedel uviesť, v akom poradí. V dobe, keď išli domov a žiaci sa prezúvali, X. Z. mu začal hovoriť, že na toalete mu dával Š. F. do úst pohlavný úd. Hovoril mu, že aj U. S. bol U. F. obťažovaný,

U. S. mu nič nehovoril, iba prikývol. X. Z. mu to povedal vlastne vtedy, keď U. F. U. Š. F. tam už neboli. Na druhý deň to povedal riaditeľke Mgr. X. W., ktorá to potom riešila.

Na návrh prokurátorky bola prečítaná zápisnica o výpovedi svedka z prípravného konania zo dňa 20. 3. 2014, kde uviedol, že už nevie, či U. S. alebo X. Z. mu ako prví hovorili, že na záchode sa niečo stalo s tým, že starší chlapci si vybrali pohlavný úd, ktorý ukazovali. Tiež im ho aj dávali do úst. Od nich sa dozvedel, že Š. F. to robil malému X. Z. a ml. U. F. mal dávať svoj pohlavný úd do úst malému U. S.. Jeho žiaci mu hovorili, že jedna táto dvojica sa zavrela do kabínky a druhá ostala v miestnosti WC, ale mimo kabínky. Uviedol, že si nespomína, kto bol v kabínke. Hovorili mu, že jedného z tých maloletých aj zvalili na zem, nevedel ktorého a v tejto polohe na zemi mu starší žiak dával do úst pohlavný úd. Hovorili, že na záchode sa im títo dvaja vyhrážali, že ak o tom budú hovoriť, že ich zbijú a zabijú. X. Z. hovoril, že dostal jednu facku asi od Š. F., inak nespomínali, že by priamo na WC ich aj bili, iba sa im vyhrážali, že ich zbijú a zabijú, keď to prezradia. Oni to hovorili sami od seba, on sám si nič nevšimol.

Svedok k prečítanej výpovedi uviedol, že sa k tejto výpovedi vyjadriť nevie, avšak pamätal si vtedy lepšie. Uviedol, že X. Z. mu hovoril o Š. F., že mu dal pohlavný úd do úst, U. S. prikyvoval iba hlavou. Pýtal sa na to aj U. S., kde už si nepamätal, čo mu odpovedal, či mu teda o tom, čo sa stalo, rozprávali obaja. Uviedol, že sa vôbec nevie vyjadriť k tomu, či niekto z nich hovoril o trení pohlavného údu, o tom sa dozvedel až neskôr, čo sa rozprávalo medzi ľuďmi.

Svedkyňa Mgr. X. W. - riaditeľka Špeciálnej základnej školy v Y. uviedla, že o prípade sa dozvedela v pondelok od triedneho učiteľa Mgr. Y. P.. Ešte v ten deň si zavolała U. S. U. X. Z., ktorí hovorili, že buď U. F. U. Š. F. ich štvrali, bili, to si však nepamätala a potom im dávali do úst pohlavný úd. I maloletý U. S. hovoril, že U. F. mu dával pohlavný úd do úst. Následne si zavolała U. F. U. Š. F., ktorí jej povedali, že to urobili, priznali sa v riaditeľni, U. F. sa priznal i v triede, že dával U. S. do úst pohlavný úd, čo si však už nepamätala. Obaja maloletí poškodení odmietli chodiť do školy, báli sa ísť na chodbu, na WC. Vykonal pohovory i s Q. S. a otcom X. Z., ktorí jej hovorili, že od synov sa dozvedeli, že im dávali do úst pohlavný úd. U. S. je mentálne retardovaný, ťažko chápe, a keď sa ho na to pýtali, dávali mu otázky, napr. či mu dával pohlavný úd do úst, on prikývol, že to chápe. Uviedla, že si presne nepamätá, ale U. S. hovoril, že U. F. mu dával pohlavný úd do úst.

Svedkyni bola prečítaná výpoveď z prípravného konania zo dňa 10. 4. 2014 vzhľadom na rozpory. V tejto výpovedi uviedla, že po tom, čo sa dozvedela o skutku, najprv sa vypytovala maloletých U. S. U. X. Z., čo sa vlastne na záchode stalo. Malí chlapci jej povedali v podstate to, že starší žiaci U. F. U. Š. F., že ich vzali na záchod, kde sa obnažili a nútili ich, aby im brali penis do úst a cmúľali ho. Povedali, že to robiť nechceli, ale vyhrážali sa im, že dostanú bitku, ak to nebudú robiť. Keď sa ich opýtala, či to naozaj robili, odpovedali, že áno. Následne do kancelárie zavolała Š. F. U. U. F., kde po chvíľke Š. F. U. U. F. hovorili, že naozaj je pravda aj to, aby malí chlapci im šúchali penis a cmúľali ho. Nepovedali síce, že či Š. F. dal svoj penis do rúk a potom do úst U. S. alebo malému X. Z., až také konkrétnosti sa nepýtala. Potvrdili jej však, že na záchode došlo k onanovaniu a vkladaniu penisu do úst maloletému spolužiakovi na záchode, a že to s nimi robili U. S.L. a X. Z.. Nepýtala sa a ani nespomenuli, aby jej títo starší žiaci hovorili, že poškodených na tieto veci nútili. Starší žiaci jej hovorili, že nevedia, prečo to urobili a začali sľubovať, že sa polepšia. Obaja odpovedali na jej otázky. Obaja starší žiaci sú žiaci problémoví ohľadom správania v škole.

Po vysvetlení rozporov svedkyňa uviedla, že trvá na svojej výpovedi z prípravného konania, keďže vtedy si to lepšie pamätala.

Svedok Š. F. (pomenovaný vyššie ako starší žiak) využil svoje právo a nevypovedal vzhľadom na to, že bol súvisiaci skutok odsúdený (konanie Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5T 61/2014).

Na hlavnom pojednávaní podľa § 270 ods. 2 Tr. poriadku bol na technickom zariadení prehraný nosič, na ktorom bol zaznamenaný výsluch osoby mladšej ako 14 rokov X. Z., K. XX. X. XXXX, z prípravného konania (písomný prepis zodpovedá obsahu záznamu). Svedok bol v úvodnej časti výsluchu vyšetrovateľom vypočutý iba k menu, dátumu narodenia a k menu jeho otca a k predmetu konania. Bez bližšieho poučenia vypovedal na položené otázky, odpovede súd zhrnul nasledovne. Svedok potvrdil, že pozná U. S., U. U. F. s tým, že nevidel, čo na záchode robili, čo odpovedal aj na opakovanú otázku vyšetrovateľa (3 krát). Ďalej uviedol na otázku, že už im rozprával, čo sa jemu stalo „ale to, čo sa

stalo malému U., povedz nám, keď si to videl“, kde maloletý odpovedal, že „povedal, že mu ju robil tak (maloletý ukazuje pohyby so zovretou päšťou)“, čo povedal U. starší. Uviedol, že mu to iba „povedal“, ale nehovoril, čo robili. Sám to nevidel, ale to iba počul, opätovne zopakoval, že to nevidel. Uviedol, že starší U. poškodenému dal len facku, čo videl, nevedel prečo. Už nič nevidel. Okrem neho tam na záchode už nikto nebol.

So súhlasom obžalovaného a prokurátorky bol prečítaný znalecký posudok z Odboru psychológia, klinická psychológia detí a dospelých znalkyne Mgr. Lenky Lipanovej, ktorá v prípravnom konaní podala znalecký posudok na maloletého U. F.. Znalčka uviedla, že rozumová kapacita maloletého je znížená do pásma stredne ťažkej mentálnej retardácie ľahkého stupňa, uvažovanie má rigidné. Praktická zložka inteligencie je najviac rozvinutá ako ľahká mentálna retardácia. Úroveň chápania abstraktných pojmov je v pásme defektu, pamäť je porušená, slabá. Je emočne plochý, má nerozvinuté emočné city, osobnosť je retardovaná, pudová, nezrelá a jednoduchá. Časová orientácia je nepresná najmä v zložitejších otázkach. Schopnosť vnímať jednotlivé okolnosti je ovplyvnená retardáciou, zachytáva len najvýraznejšie a subjektívne podnety, ostatné prehliada, pamäťové schopnosti zodpovedajú intelektu a sú defektné, dokáže reprodukovať pointu prežitého s minimálnym počtom detailu. Má sklony skresľovať udalosti a okolnosti netýkajúce sa stíhaných skutkov. Ak nie je emočne zainteresovaný, dokáže pravdivo popísať iba základnú podstatu. Dochádza u neho k vedomému skresľovaniu v zmysle žiaducich odpovedí, je ovplyvniteľný.

Zo znaleckého posudku znalcov z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria MUDr. Štefana Safka CSc. a MUDr. Ivici Mitríkovej Kmečovej, ktorého písomné vyhotovenie bolo so súhlasom prokurátora a obžalovaného prečítané, vyplynulo, že obžalovaný ml. U. F. netrpí na duševnú chorobu ani poruchu, má ľahkú mentálnu retardáciu. V dobe skutku napriek nižšiemu intelektu bol schopný rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania, jeho ovládacia schopnosť bola nepodstatne zmenšená vzhľadom na iritabilitu, impulzivitu, ľahkú ovplyvniteľnosť, zvýšenú pudovosť. Keďže mentálna retardácia je trvalý stav, ktorý nie je možné ovplyvniť liečbou, znalci mu nedoporučili uložiť ochranné psychiatrické liečenie, a keďže nebola zistená závislosť na akýchkoľvek návykových látkach, nebolo odporúčané ani liečenie v tomto smere. Trestný čin nebol motivovaný sexuálnou úchyľkou, znalci nezistili homosexuálne zameranie obvineného, v danom prípade išlo o náhradné ukojenie sexuálneho pudu jedinca v puberte, ktorý to dosahuje onániou alebo vzájomnou onániou.

Na hlavnom pojednávaní bola vypočutá znalčka v Odbore psychológia, odvetvie klinická psychológia detí a klinická psychológia dospelých PhDr. Ľubica Pokrieková, ktorá zotrvala na svojom písomnom posudku vypracovanom v prípravnom konaní. Uviedla, že intelektové schopnosti maloletého U. S. sú defektné, jedná sa o stredne ťažkú mentálnu retardáciu ľahkého stupňa. Uvažovanie je rigidné, schopnosť abstrakcie nie je vôbec rozvinutá. Uvažuje na základe podobnosti, schopnosť vytvárať samostatné úsudky je minimálna. Vzhľadom na vek je jeho osobnosť nezrelá, do popredia sa dostávajú aktuálne pohnútky, správanie pudové, výrazne impulzívne. Je ľahko ovplyvniteľný, sugestibilný, vyššie city nemá diferencované. Časová orientácia u neho je nedostatočná, pozná rozdiel medzi dňom a nocou, nepozná dni v týždni a ani mesiace v roku. Vníma malé množstvo podnetov z okolia, vytvára si o nich výrazne subjektívny dojem, jeho pamäťové schopnosti sú defektné. Dokáže zreprodukovať len niektoré podstatné časti prežitých udalostí s minimálnym počtom detailoch. Dokáže pravdivo popísať len hrubé rysy alebo len časti udalosti s veľmi malým počtom detailoch, je sugestibilný a ľahko ovplyvniteľný, čo je u ľudí s mentálnou retardáciou bežné. Trvácnosť spomienok je malá, preto sa nedá vylúčiť kontaminácia spomienok predchádzajúcimi zážitkami, môže dochádzať k zlievaniu viacerých udalostí. Nejedná sa o skresľovanie úplne vedomé. Pri znaleckom vyšetrení v úvode uviedol, že „jemu nerobili nič, a že učiteľ mu dal facku“. Následne po upresňujúcich otázkach uviedol, že na polícii už raz vypovedal preto, lebo „mu iba tak robil (ukazoval masturbáciu), do ústa mu nedal. X. dal do ústa. To toten veľký U. robil mu a Š.. Je zrejme, že časť udalosti si zapamätal, následne ju dokázal zreprodukovať aj s odstupom niekoľkých týždňov, zrejme však bola snaha klamať. Fantázia menovaného je nerozvinutá, schopnosť predvídať nie je rozvinutá, preto je málo pravdepodobné, že by on sám chápal potrebu hovoriť niečo iné ako pri prvom výsluchu, preto sa dá uvažovať o tom, že bol dopredu niekým inštruovaný. Ak by si vymyslel všetko ohľadne konania obvineného, nebol by schopný výmysly po niekoľkých týždňoch zreprodukovať. Konanie páchatela nemalo negatívny vplyv na rozumové schopnosti maloletého a nezanechalo stopy v jeho správaní.

Znalkyňa pred súdom uviedla, že ak ide o nejaký návod inej osoby, tam je spôsobilosť v podstate klamať. Keďže sa bežne nestretáva s takými udalosťami, ako napr. dávanie pohlavného údu do úst, tieto udalosti by si nemohol vymyslieť. Hodnotenie riaditeľky školy v súvislosti s tým, že prikývol na to, že mu dával do úst pohlavný úd, vyplynulo z jeho mentálnej retardácie s tým, že ťažko chápe, treba počítať u neho s ovplyvniteľnosťou, kde on vycíti, či niekto chce od neho pozitívnu alebo negatívnu odpoveď. Je ťažko dopátrať sa k tomu, čo v skutočnosti prežil, pretože on nevie objektívne odpovedať, je mu potrebné položiť otázky alternatívne, hlavne ich klásť jednoducho. Je možné, že teda súhlasne prikývol aj na otázku ohľadne okolností, ktoré sa nestali. Dôležité je, akým spôsobom mu otázka bola kladená, pričom jeho ovplyvniteľnosť môže byť vyvoditeľná aj z toho, že ho vypočúva nejaká autorita, čo je v danom prípade i učiteľ alebo riaditeľ školy. S časovým odstupom jeho výpovede nemusia byť presné, resp. objektívne.

Na hlavnom pojednávaní boli prečítané nasledovne listinné dôkazy:

- trestné oznámenie podal dňa 17. 12. 2013 na OO PZ Kropachy triedny učiteľ Mgr. Y. P.,
- z charakteristiky Špeciálnej základnej školy Y. vyplynulo, že obvinený výchovnovzdelávací proces zvládol s problémami, ľahko ovplyvniteľný a často krátko navádzaný spolužiakmi na správanie, ktoré nevyplýva z jeho povahy. Zákonný zástupca obvineného spolupracuje so školou minimálne, z charakteristiky triednej učiteľky vyplynulo, že je ľahko ovplyvniteľný, nespráva sa obdobne ako Š. F. v súvislosti so sexuálnym správaním a vyjadrovaním,
- zo správy úradu práce, sociálnych vecí a rodiny vyplynulo, že u maloletého U. F. zabezpečuje starostlivosť stará matka od úmrtia jeho otca. Matka obvineného ho neskôr začala navštevovať, v evidencii kurátora je od februára 2011 pre podozrenie z krádeže drevnej hmoty, ktorého sa mal dopustiť aj v roku 2012, obe konania boli pre nedostatok veku odložené,
- podľa správy Obecného úradu v S. nebol priestupkovo riešený,
- podľa odpisu registra trestov nebol súdne trestaný,
- z charakteristiky maloletého U. S. zo Špeciálnej základnej školy v Y. vyplynulo, že v školskom roku 2013/2014 bol žiakom I. variant B triedy. Rodičia so školou nespupracujú, žiak sa sťažoval na správanie otca v domácnosti, starostlivosť o neho je nevyhovujúca, má vyše 140 neospravedlnených hodín, učivo nezvláda. Pred svojim okolím sa javí ako nebojácny, no často, keď je sám, sa rozplače a prejaví svoj strach, spolužiaci ho nemajú veľmi radi, často sa bije,
- zo spisu Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5T 61/2014 vyplynulo, že rozsudkom zo dňa 12. 8. 2015, ktorý nadobudol právoplatnosť 2. 10. 2015, bol obžalovaný ml. Š. F. uznaný za vinného zo zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že dňa 13. 12. 2013 v dobe od 14.30 hod. do 14.45 hod. v objekte Špeciálnej základnej školy v Y. počas prestávky vyučovania, v miestnosti WC zhodil na zem maloletého X. Z., K.. XX. X. XXXX, kde ho držal za ruky, sadol si na neho a pod hrozbou bity a fackou ho prinútil, aby zobral do svojich úst jeho obnažený pohlavný úd a orálne ho uspokojoval.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd hodnotil dôkazy jednotlivo a v ich súhrne podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku, pričom zistil nasledovné:

Skutok t. č. odsúdeného Š. F. mal časovo i vecne súvisieť s konaním obžalovaného ml. U. F., trestné oznámenie v tejto veci podal triedny učiteľ Mgr. Y. P..

Z vykonaných dôkazov však nevyplýval žiadny priamy dôkaz, ktorý by potvrdzoval, že skutok sa stal ako ho popísala obžaloba. Obžalovaný ml. U. F. nevypovedal, vyhlásil, že je nevinný. Poprel, že by sa pred riaditeľkou školy priznal, že poškodeného udril s tým, že ona jeho a Š. F. nevypočúvala. Toho času už odsúdený Š. F. pre skutok, ktorý sa stal v rovnakom čase a na rovnakom mieste, avšak voči osobe maloletého X. Z. na hlavnom pojednávaní využil svoje právo a nevypovedal. Svedok maloletý X. Z. počas výsluchu zaznamenávaného technickými prostriedkami uviedol v podstate to, že predmetný skutok nevidel, pričom toto uvádzal aj na opakovanú tú istú otázku vyšetrovateľa. Videl iba to, že U. F. dal maloletému U. S. facku. U. S. mu iba ukazoval pohyby so zovretou päťou. Právne účinným spôsobom nebol v konaní vypočutý maloletý U. S., keďže jeho otec nedal súhlas na jeho opätovné vypočutie.

Z týchto dôkazov súd nemohol ustáliť a vôbec zistiť priebeh skutku, resp. aj ďalšie skutkové okolnosti. V konaní boli vykonané iba nepriame dôkazy, a to výpoveď svedka Mgr. Y. P. - triedneho učiteľa a svedkyne Mgr. X. W. - riaditeľky školy, keďže výpoveď otca maloletého, ktorý bol oboznámený v škole

so situáciou, konkrétne riaditeľkou, Q. S., neprispela k objasneniu stavu veci, keďže svedok sa vyjadril tak, že jeho syn mu o veci nič nehovoril.

Svedok Mgr. Y. Č. potvrdil, že po ukončení vyučovania mu X. Z. hovoril, že na toalete mu Š. F. dával do úst pohlavný úd. Hovoril mu aj o tom, že aj U. S. bol „obťažovaný“ U. F. U. S. k tomu nič nehovoril, iba prikývol. Vec bola ďalej riešená riaditeľkou školy. Je však pravdou to, že si všimol, že z WC vychádzali žiaci, konkrétne i U. S. počas prestávky poobedňajšieho vyučovania. Svedkovi bola prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania, kde vypovedal zhodne v tej časti týkajúcej sa rozhovoru so Š. F. a prikývnutiu U. S.. V prípravnom konaní svedok však uviedol, že si nepamätá, čo mu U. S. hovoril, čo mu odpovedal, či mu rozprávali obaja (U. S. U. X. Z.), čo sa tam stalo, že by U. F. Q. U. S. dávať pohlavný úd do úst. Nevedel uviesť, či niekto z nich hovoril o trení pohlavného údu. Toto sa dozvedel až neskôr, čo sa rozprávalo medzi ľuďmi.

Z výpovede riaditeľky školy Mgr. X. W. vyplynulo, že U. S. U. X. Z. hovorili, že buď U. F. U. Š. F. ich bili a potom im dávali do úst pohlavný úd. Toto hovoril i U. S.. U. F. U. Š. F. jej potom povedali, že to urobili. U. S. na položené otázky, či mu dával do úst pohlavný úd, prikývol, že to chápe. Nepamätala si, či toto aj hovoril. Zotrvála na výpovedi z prípravného konania, kde uviedla, že maloletí jej povedali v podstate to, že U. F. U. Š. F. ich zobrali na záchod, kde ich nútili, aby im cmúľali pohlavný úd, čo nechceli, a preto sa im vyhrážali bitkou. Keď sa ich opýtala, či to naozaj urobili, obaja odpovedali, že áno. Š. F. U. U. F. hovorili, že je to naozaj pravda, avšak bližšie podrobnosti sa ich nepýtala. Obaja odpovedali na jej otázky.

Z uvedených výpovedí oboch učiteľov teda vyplynulo, že maloletý X. Z. hovoril sám od seba triednemu učiteľovi o konaní Š. F., ktorý mu dával pohlavný úd do úst s tým, že obťažovaný bol i maloletý U. S.. Tento iba prikyvoval hlavou. Š. F. pritom hovoril, že pohlavný úd dával do úst U. F. aj maloletému U. S.. Riaditeľka školy Mgr. X. W. zasa potvrdila to, že tak Š. F., ako aj U. F. sa priznali v podstate k tomu, že maloletým súchali penis a dávali si ho do úst, hoci na bližšie okolnosti sa nepýtala. Uviedla, že i maloletí v podstate hovorili, že boli nútení brať penis do úst a cmúľať ho.

V oboch prípadoch však uvedené výpovede išli nad rámec podanej obžaloby, keďže podstatou stíhaného skutku je to, že maloletý U. F. mal pod hrozbou bitky nútiť U. S., aby mu rukou trel pohlavný úd, pričom ho aj uderil po tvári. V danom prípade však trenie pohlavného údu a dávanie do úst boli odlišné veci, na základe ktorých súd vyhodnocoval pravdivosť výpovedí jednotlivých osôb. Pokiaľ teda výpoveď triedneho učiteľa a riaditeľky boli pravdivé, čo i súd prijal, je nutné uviesť, že maloletý U. S. mal potvrdiť skutočnosti, ktoré sa vôbec nestali (dávanie mu pohlavného údu do úst). Na druhej strane nepravdivé údaje udával i maloletý X. Z., ktorý pokiaľ bol vypočutý, tvrdil, že to, čo mal robiť U. S., nevidel. V danom prípade teda išlo o rozpor jeho tvrdení s tým, čo prezentoval navonok, hlavne pred triednym učiteľom. Súd však mal výhrady k jeho vypočutiu v prípravnom konaní, keďže ako svedok nebol poučený pred výsluchom primerane veku a rozumovým schopnostiam, čo súd považoval za podstatné procesné pochybenie, ktoré robia uvedený úkon právne neúčinným.

Pokiaľ U. S. iba prikyvoval na položené otázky a taktiež sa takto vyjadroval i pred riaditeľkou, súviselo to s jeho psychologickým profilom tak, ako o tom vypovedal psychologický znalecký posudok PhDr. Ľubici Pokrievkovej. Je nutné uviesť, že v danom prípade je maloletý ťažko mentálne retardovaný, ktorý hoci si pamätá podstatné udalosti, ktoré prežil, môže v prípade, ak by ho vypočúvala nejaká autorita, napr. i učiteľ, byť ovplyvnený vo svojej výpovedi, čo prakticky potvrdzuje i dané „prikyvovanie“ ohľadom toho, že mu do úst obžalovaný dával pohlavný úd. Súd sa stotožnil s výpoveďou znalkyne i ohľadne toho, že uvedenej osobe by mali byť dávané alternatívne otázky, čo v prípade oboch učiteľov nebolo (pýtali sa priamo, či je pravda, že boli nútení cmúľať pohlavné údy), takže jeho „priznanie“ pred učiteľmi bolo značne problematické a v tomto konaní vzbudilo dôvodné pochybnosti o objektívnosti takejto výpovede. Navyše ako vyplynulo z tohto posudku, osobnostné predpoklady maloletého sú také, že osoba vycíti, akú „správnu“ odpoveď má poskytnúť, takže nemusí byť objektívna.

V nadväznosti na to vyplynuli dôvodné pochybnosti o tom, či tzv. priznanie maloletého U. S. pred učiteľmi, môže byť objektívnym dôkazom, resp. objektívnym popisom, ktorý skutočne zodpovedal prežitým udalostiam.

Uvedené dôvodné pochybnosti viedli súd k záveru, že skutok sa nestal, keďže rozpory súd musel riešiť v zmysle zásady „v pochybnostiach v prospech obvineného“. Z uvedeného dôvodu súd rozhodol o

oslobodení obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Tr. poriadku, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Súd ešte dodáva, že výrok o vine musí byť založený na jednoznačných a nepochybných dôkazoch o tom, že sa stal, že ho spáchal obžalovaný, nestačí iba podozrenie, a to aj v prípade, pokiaľ by bolo silné.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 (pätnásť) dní od jeho oznámenia na tunajší súd.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Obžalovaný môže odvolaním napadnúť rozsudok pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe.

Oprávnená osoba sa po vyhlásení rozsudku môže odvolania výslovne vzdať alebo podané odvolanie môže výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.